

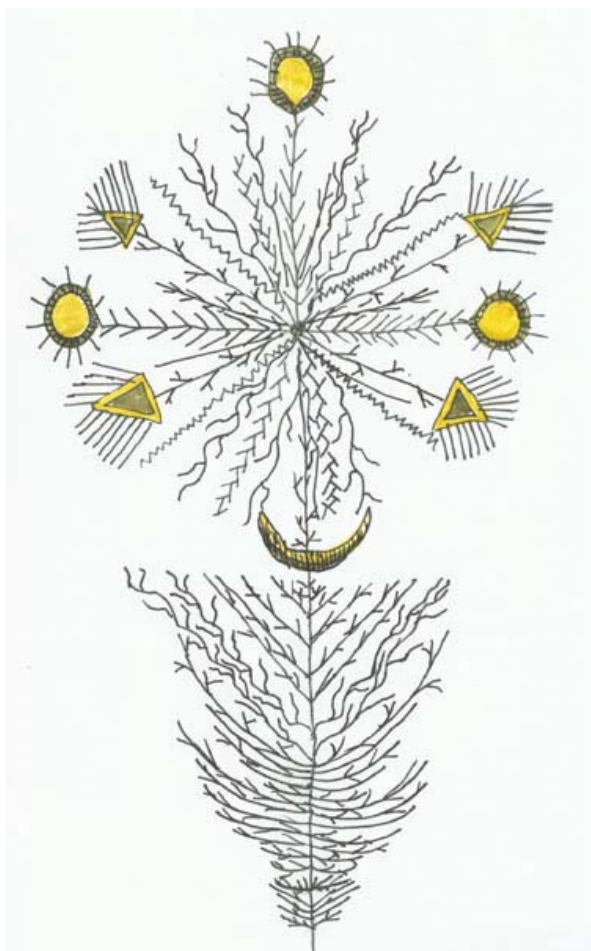
ŠVEICARIJOS
LIETUVIŲ

ŽINIOS

Neperiodinis leidinys Nr.4 (11)

2003 gruodis

ŠLŽ pirmasis leidinys išėjo 1951 m. Iki 1953m. buvo išleisti 7 numeriai. Tolesnis leidimas nutrūko

Vėl rytmečio saulė iš naujo sugrįžo,
Pakilo, palipo į skliautą dangaus.
Širdis vėl iš naujo gyvent pasiryžus,-
Sulaukėm Dienos Atpirkėjo – Žmogaus.
J. Vaitkevičienė-Survilaitė

Das ist der Tag, an dem uns Gottes Liebe
erscheint in einem kleinen Kind.
Das ist der Tag, an dem für unsre Erde
die neue Zeit beginnt.
Johannes Jourdan

ŠVEICARIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS VALDYBA LINKI VISIEMS ŠVEICARIJOS LIETUVIAMS IR JŲ ŠEIMOMS LINKSMŲ ŠV.KALĖDŲ IR LAIMINGŲ NAUJŲJŲ METŲ

Šiame numeryje:

**Žodžiai pasaulio LB Seimui
Koncertai, parodos, vizitai**

Ar žinojote, kad...

Pristatome

Prie literatūros prisilietus

Tolimoje šalelėje

Atostogų išpūdžiai

Konsulato skiltis

Įvairūs

Lietuvos R. Prezidento Pakso kalba XI Pasaulio LB Seime

Laimos Maldūnaitės- Christ išpūdžiai iš parodos „Baltische fotolinse“

Jūratė Caspersen apie mokytojų vizitą Šveicarijoje

Ircos Čaplikas pasakojimas apie stiklo gaminius

Interviu su menininke Augenija Thormann

Kristinos Bernotaitės - Föllmi mintys

Saulės Voluckytės išpūdžiai apie Šveicariją

Vilijos Bischoff atsiminimai apie atostogas Lietuvoje

Generalinio konsulo E. Petriko informacija

Skelbimai, sveikinimai

Rolandas Paksas
Lietuvos Respublikos Prezidentas

**Jūsų Eminencija, Ekscelencijos,
brangūs tautiečiai**

Man labai džiugu pasveikinti jus susirinkusius į Pasaulio Lietuvių Bendruomenės XI Seimą. Didžiulį įspūdį daro, tiksliau sakant, sukrečia vien šalių, iš kur jūs atvykote, sąrašas. (...) Simboliška ir prasminga, kad Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Seimas pradeda dirbti dar nenutylus Lietuvos valstybės Karaliaus Mindaugo karūnavimo 750 metų jubiliejaus šventiniams aidams.

Jūsų sueiga, sukvietusi lietuvių atstovus iš viso pasaulio, įkūnija Mindaugo vienijimosi, sutelktumo idėją. Manau, ji šiandien itin aktuali ir dėl naujos situacijos, kurią atveria artėjanti Lietuvos narystė NATO ir Europos Sąjungoje.

Lietuva iki šiol yra skolinga svetur likimo nublokštiems, tačiau uoliai jai tarnavusiems savo vaikams. Lietuva skolinga jums, kurie krovėte laisvės kraitį, kaip vaizdingai ir gražiai sakė mūsų tautos dainius B. Brazdžionis. Okupacijos dešimtmečiais sovietų propagandos žeminami ir šmeižiami jūs pasiaukojamai dirbote, kad Lietuvos byla pramuštų izoliacijos, nutylėjimo, pasaulio galingųjų abejingumo ledus. (...) Tuo metu, kai okupuotoje tėvų žemėje režimas nuožmiai trynė iš atminties brangius vardus, spalvas ir giesmes, jūs buvote toji terpė, kurioje gyvastį išlaikė idealizmas, jūs buvote savo pavergtos Tėvynės ambasadoriai plačiajame pasaulyje, nuolat kartoję jam Lietuvos vardą. Prieš 54 metus priimta Lietuvių Charta iškėlė tautos vienybės idealą. Pasaulyje pasklidę lietuviai sudaro vieningą Pasaulio Lietuvių Bendruomenę.

Pasaulio Lietuvių Bendruomenė nematomomis gijomis jungė išsibarsčiusių po įvairius žemynus lietuvių dvasią. To nepaprastai didelio ir svarbaus darbo rezultatų plika akimi dažniausiai nematyti. Ir dabar yra itin aišku, kad to, ką Lietuva šiandien jau pasiekė, nebūtų be jūsų, brangieji tautiečiai, darbo ir rūpesčio. Lemtingais 1990 metais padėjote sugrąžinti laisvę ir valstybingumą, beldėtės į pasaulio sąžinę sovietų agresijos akivaizdoje 1991m. sausį. Per nepriklausomybės laikotarpį Lietuva sulaukė visokeriopos svetur gyvenančių lietuvių pagalbos: politinės, finansinės, humanitarinės ir mokslinės. Jūsų dėka Lietuva šiandien tampa didesnė, geriau pastebima ir pristatoma pasaulyje. Brangieji, reikia pripažinti, kad kol kas nesugebėjome sudaryti palankių sąlygų išeivijai aktyviau dalyvauti Lietuvos

gyvenime, jaustis tikrai reikalingais Tėvynei. Reikia kuo skubiau ištrinti biurokratinės kliūtis, kurios kartais dar skirsto mus į gyvenančius čia Lietuvoje, ir likimo nublokštus svetur. Tikiu, kad tų dirbtinių kliuvinių mažės.(...).

Esame atsakingi už Lietuvą ir jau 13 metų nepriklausomos mūsų valstybės ateitį. Ar daug per tą laisvės laiką padarėme? (...). Dar nemaža Lietuvos gyventojų dalis verčiasi sunkiai. Ieškome ir, tikiu, sugebėsime rasti sprendimų, kaip sparčiai palengvinti žmonių gyvenimą. Išlaisvinsime ekonomiką, verslą, reformuodami mokesčių sistemą, kitais būdais.(...).

Baigdamas savo žodį, noriu grįžti prie Karaliaus Mindaugo ir vieningosios, susitelkusios tautos idėjos. Tautos, kuri gyva ne tik duona, bet ir savo tradicijomis, meile savo kalbai ir papročiams. Lietuvai integruojantis į sparčiai modernėjantį, globalizacijos veikiamą pasaulį, visi, kad ir kur gyventume, turime puoselėti lietuviybę, ginti tautinį identitetą, saugoti tautos šaknis. Visą savaitę dainomis ir šokiais aidėjęs Vilnius buvo puikiausias patvirtinimas, kad tautos dvasia yra gyva. Branginkime ir puoselėkime ją.

Lietuvos R. Prezidentas R. Paksas su naujai išrinkta Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Valdyba

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės XI seimo atidarymas

Die Baltische Fotolinse

Nuo pat fotografijos išradimo 1838 metais visas pasaulis žavisi šia meno forma. Šiandieną jau beveik kiekvienam prieinama, fotografija lieka tokia pat subtili ir patraukli, kaip ir prieš pusantro šimto metų. Sustabdytos akimirkos suteikia mums galimybę ne tik pažvelgti į praeitį, bet kartu su menininku ir jo herojais pajusti tos akimirkos nuotaiką, jausmus, o gal tiesiog nuostabų gamtos ar gyvūnų grožį. Ar nebuvo mums, lietuviams jaudinantys momentai čia, Šveicarijoje, iš naujo išgyventi Lietuvos kaimo rytmečio tylą, pajūrio romantiką ar Vilniaus legendinio baroko poetiką?

Pirmoji Lietuvos meninės fotografijos paroda Šveicarijoje, vykusioji nuo š.m. gegužės 8 iki birželio 7 d. Holligen pilyje, Berne, pristatė 12 fotomeninkų darbus. Ją sudarė graži 250 paveikslų puokštė. Legendiniai Lietuvos fotografų Antano Sutkaus, Stasio Žvirgždo ar Algimanto Kunčiaus vardai kartu su maloniai stebinančiais "naujokais" Gintaru Česoniu, Ramūnu Krupausku, Vėtre Antavičiūte per savo kameros objektyvą pakviečia mus į paskutinių 50 metų Lietuvą. Paveikslai priartina parodos lankytojus prie istorinių ir politinių įvykių, asmeninių dramų, komplikuotų likimo vingių, neįtikėtinai derančių kompozicijų.

Seni, išraiškingi, sovietinė kasdienybę persmelkti veidai, šalia jaunų, spindinčių, modernių "modelių angelų", pilki, rūkuose paskendę gamtovaizdžiai šalia spalvingų interjerų, garsieji Vilniaus bažnyčių bokštai ir senas autobusas, kuriuo aš pati važiuodavau į mokyklą... Nostalgiška, epiška ir kartu suvokiama, kad net sovietinės cenzūros laikais Lietuvos fotografija sugebėjo išlikti pasaulinių standartų lygmenyje. Kritiškas menininkų žvilgsnis padėjo pasauliui parodyti, kad mes nepasiduodame, mes kovosime už mūsų laisvę. Ir vakarai kartais tikėjo šia fotografija labiau negu sovietine propaganda, nes jinai atspindėjo realybę.

Jaunieji fotografai, turintys meninės išraiškos laisvę, tikrai sužavi kompozicijų išpildymu, spalvų žaismu ir stipriais charakteriais, netikėtais prisilietimais prie medžio, seno skersgatvio ar katės. Kas turbūt visiems lankytojams labiausiai imponuoja - tai charakteriai ir Vilniaus vaizdai. Kurie pažįsta šiandieninį Vilnių, žino, koks jis buvo anksčiau ir myli jį visoki.

Kaip pagrindinis parodos organizatorius ir iniciatorius p. Martin Saladin paminėjo, parodą per mėnesį aplankė apie 700 šimtai žmonių. Tai tikrai nemažas susidomėjimas mūsų šalimi ir kiekvienas apsilankymas priartino Šveicarijoje gyvenančius žmones arčiau prie mūsų gimtinės, arčiau prie mūsų pačių. Esu sužavėta, kad atsirado tokių iniciatorių kaip ir jo kolegos Brigitte Kürsteiner, Christophe van Werdt bei rėmėjų, kuriems mažai žinomas Lietuvos vardas turbūt iš pradžių sukėlė skeptiškas emocijas.

Kad mums patiems garsiausių Lietuvos fotomeninkų vardai taip greitai nepasimirštų, gyvenant tokioje multi-kultūrinėje šalyje, norėčiau paminėti visus parodos dalyvius:

Vėtrė Antanavičiūtė, Vytautas Balčytis, Violeta Baubelytė, Gintaras Česonis, Valentinas Juraitis, Algimantas Kunčius, Ramūnas Krupauskas, Aleksandras Macijauskas, Snieguolė Michelkevičiūtė, Romualdas Požerskis, Antanas Sutkus, Artūras Valiauga, Stanislovas Žvirgždas.

Yra sakoma, kad fotografija atskleidžia. Lieka tikrai atsakyti į klausimą „ką“? Ir atsakymai, be abejonės, individualūs, kaip ir mūsų pačių asmeninės nuotraukos....

Laima Maldūnaite - Christ Bernas, 30.10.2003

Koncertai Parodos

Rugsėjo 17- 19 dienomis Ciūriche lankėsi ir koncertavo Vilniaus Užupio gimnazijos choras. Daugiau nei valandą trukęs koncertas suteikė daug džiaugsmo gausiai susirinkusiems šveicarams bei vietiniams lietuviams. Žaismingoje programoje dainos lietuvių, vokiečių bei anglų kalbomis.

30-čiai (viso 36) choro daininkų kelionė į Šveicariją buvo taip pat ir pirmoji į užsienį. Nakvynę suteikė Ciūricho mokyklų, kuriose vyko koncertai, mokiniai. Kelionę rėmė ir finansavo Šveicarijos-Baltijos šalių pagalbos komitetas. Valdybos narės Diana Brunner ir Jūratė Caspersen mūsų Bendruomenės vardu padėkojo chorui už šį gražų vakarą. Choro vadovei įteikė puokštę gėlių, o jauniems choristams dovanėles.

Šią vasarą ir Horgen'o miestelyje pasklido lietuviškų dainų garsas. Vilniaus vaikų muzikos mokyklos mokiniai surengė koncertą Horgen muzikos mokykloje. Koncerto iniciatorė ir mokyklos mokytoja Neringa Balnytė-Rittener norėtų ateityje suorganizuoti ir daugiau tokių projektų. Grupėje buvo 22 vaikai ir 18 suaugusiųjų. Muzikos mokytojai bei lydintys vaikų tėvai. Programos tema – „Vasaros šventė Lietuva - Šveicarija“. Vaikai grojo įvairiausiais instrumentais: pianinu, fleita, violončele, smuiku bei lietuvių liaudies muzikos instrumentais. Prieš koncertą visi buvo pakviesti pasisvečiuoti pas Sieber šeimą viloje Florida Horgen'e, kur jie taip pat padainavo porą liaudiškų dainų.

36 Lietuvos spec. poreikių ugdymo specialistų viešnagė Šveicarijoje

Šių metų balandžio 14-16 dienomis ŠLB pastangomis buvo paruoštas ir įgyvendintas Tarptautinis švietimo projektas „Darbo su specialiuųjų poreikių vaikais patirtis Šveicarijoje“, kuriame dalyvavo 36 Lietuvos specialistai. Delegaciją sudarė atstovai iš daugybės sričių: pradinio mokyklų logopedai, specialiuųjų mokyklų sutrikusio intelekto vaikams mokytojai, daugelio pedagoginių psichologinių tarnybų ir centrų darbuotojai bei aukštųjų mokyklų (Kauno Vytauto Didžiojo universiteto, Kauno kūno kultūros akademijos, Šiaulių universiteto ir Vilniaus pedagoginio universiteto) mokslininkai ir doktorantai.

Lietuvos atstovų tikslas - susipažinti su Šveicarijos Spec. poreikių centro Luzern'e veikla bei dalyvauti Zūrich'o kantono mokyklų ir mokymo direkcijos parengtame seminare apie kantono programas ir institucijas, dirbančias su spec. poreikių vaikais. Dalyviai aplankė 6 įvairias fizinio, psichikos bei elgesio sutrikimus turinčių vaikų mokymo ir ugdymo institucijas, stebėjo užsiėmimus, dalyvavo diskusijose su mokyklų vadovais ir pedagogais.

Šį projektą organizuoti mums padėjo didelis bendruomenės draugas 'Pro Balticum' direktorius ponas Hans Graf. Jo dėka Lietuvos specialistai ne tik galėjo išklaudyti Zūrich'o kantonu mokyklų ir mokymo direkcijos vadovų paskaitas, bet ir būti jų lydimi, lankant įvairias spec. poreikių ugdymo institucijas. Savo sveikinimo laiške ponas Graf paminėjo, kad jau nuo 1918 iki 1939 metų tarp Lietuvos ir Šveicarijos buvo užmegzti įvairaus pobūdžio kontaktai vidurinio ir aukštojo mokslo lygmenyje ir išreiškė viltį, kad šis Lietuvos specialistų vizitas atgaivins prieškarinę tradiciją ir išplės ją įtraukiant ir Spec. poreikių ugdymo sritį.

Kad tokios nemažos grupės dalykinė programa vyktų sklandžiai, prireikė daugelio mūsų bendruomenės narių nuoširdaus ir savanoriško prisidėjimo. Dalyvius pasitiko ir lydėjo Bendruomenės pirmininkė Janina Vaitkevičienė, projekto koordinatore Jūratė Caspersen ir vertėjų grupė, kurią sudarė: Diana Brunner, Gražina Hagopian-Staniūtė, Irena Žuklienė ir Jurgita Šiukštaitė.

Dėkingi Lietuvos specialistai išvyko namo praturtę naujomis idėjomis, kaip būtų galima pagerinti spec. poreikius turinčių vaikų Lietuvoje padėtį, pakelti jų ugdymo lygį bei palengvinti spec. pedagogų darbą. Sulaukėme gerų atsiliepimų ir nuoširdžios padėkos iš delegacijos dalyvių. Labai džiaugiamės atsiųstomis nuotraukomis ir laikraščių ištraukomis, kuriose projekto dalyviai dėkoja mūsų Bendruomenės nariams už suteiktą pagalbą parengiant ir įgyvendinant šį projektą.

Jūratė Caspersen
ŠLB tarybos narė

Ar žinojote, kad ...

...Teisė gaminti stiklą buvo tik labai retai dalijama. Šią teisę Vilnius (tai pat ir Krokuva) gavo labai seniai, viduramžiais. Daugelis Venecijos stiklo pūtikų atnešė šį amatą į Šiaurinę Europą ir supažindino mūsų protėvius. Labiausiai mėgiama stiklo spalva buvo mėlyna.

Stiklas gaminamas iš smėlio, kuris lydomas 800 laipsnių karštyje, tampa į medų panašia mase. Šią masę galima pilti į formas (įv. stiklinės), presuoti (langų stiklas) arba gaminti meninius stiklo gaminius /objektus (medžio formoje, kuri vis šlapinama, išrutuliojama apytikrė būsima forma). Pūtimo metu ant šios karštos masės uždedami arba užbarstomi (pudra) ornamentai, kurie susilieja karštyje ir spalvos susijungia. Todėl yra labai sunku sukurti 2 vienodus gaminius, nes jau kelių laipsnių skirtumas pakeičia rezultatą. Dažnai prie vieno gaminio dirba 2-3 žmonės (vienas pučia, kiti ruošia ornamentą ar spalvų derinį). Šis darbas

yra ir fiziškai sunkus (neretai viena vaza sveria iki 3 kg.). Po pūtimo gaminys nukerpamas nuo vamzdelio ir lėtai ataušinamas. Jei stiklas per greitai ataušinamas - vėliau labai greitai suskyla. Kai objektai ataušta, šlifuojamos tos vietos, kur buvo nukirpta.

Paskutiniu laiku paplitęs ir labai mėgstamas stiklas „Baltic Design“, „Henry Deau“, „mercantile“, „bel'arte" gaminamas Vilniaus stiklo studijoje. Tai uždara akcinė bendrovė, eksportuojanti į daugelį pasaulio šalių. Tame tarpe ir Amerika, Australija, Anglija, Šveicarija, Prancūzija, Ispanija.

Markė „Baltic Design“ jau nebegaminama. Tačiau Ircos Čaplikas darbų dar galima rasti „mercantile“ linijoje „Earth & Fire“. Keletą menininkės darbų dar galima įsigyti ir pas ją pačią. Vidutinė vazos kaina parduotuvėje svyruoja apie 200 frankų, brangiausia – 500 frankų.

Jei tai žinotų tėvynainiai Lietuvoje....

I. Čaplikas pasakojimą užrašė
Diana Brunner

Norėčiau arčiau pristatyti menininkę Augeniją Thormann. Su dailininke kalbėjau jį jos darbų parodoje Konstanz mieste Vokietijoje spalio viduryje.

Diana: Kiek metų gyvenate Šveicarijoje?

Augenija: Jau dveji metai gyvenu čia. Ir beveik tiek pat laiko dirbu medicinos seserimi senelių namuose.

Diana: Žinau, kad Lietuvoje taip pat dalyvavote daugelyje parodų. Kaipgi sekasi šiuose kraštuose? Sunkiau? Paprasčiau?

Augenija: Žymiai geriau! Lietuvoje negalėjau daug kur dalyvauti, nes buvau „per jauna“ pripažinimui. Šveicarijoje parodos vyko Winterthure, Ciūriche, Opfikon'o muziejuje. Parodoje Vokietijoje, kurioje dalyvavau antrą kartą, iškovoju pirmąją vietą iš 120 dailininkų taip pat 2-ąjį kartą. Porą kartų vyko paroda ir Konstanz'o mieste. Šiais metais dalyvavau ir Europos meno simpoziume Vokietijoje. Gruodžio mėnesį vyks dar viena paroda Šveicarijoje.

Diana Brunner, Augenija Thormann ir Loreta Turner parodoje Konstanz (Vokietija) 2003m. spalio mėn.

Diana: Kaip užtenka Jums laiko ir energijos, suspėti dalyvauti parodose, kurti naujus paveikslus ir dirbti atsakingą darbą?

Augenija: Jei nepadėtų mano vyras, tai būtų neįmanoma. Jis koordinuoja visus organizacinius klausimus, labai padeda namų ruošoje (jis – buvęs šefas virėjas, taigi namuose valgio gaminti nebereikia.). Taip lieka ir daugiau laiko tapybai.

Diana: Kokie Jūsų planai ateičiai?

Augenija: Planai dideli! Kitais metais dalyvausiu parodose Prancūzijoje, Ispanijoje, Lichtenšteino karalystėje, Šveicarijoje.

Diana: Kaip pritapote Šveicarijoje?

Augenija: Jaučiuosi kaip namie. Esu pripažinta ir darbo, ir meno srityje. Domiuosi viskuo, kas nauja. Išmokau netgi dirbti kompiuteriu. Taip pat labai domiuosi universalia gyvenimo energija, joga, kosmosu. Domina visas pasaulis.

Diana: Dėkui už pokalbį ir linkiu tolimesnės sėkmės kūryboje ir asmeniniame gyvenime.

Jau antrąjį kartą iškovojo Augenija Thormann su šiuo paveikslu („Kelias į tikslą“) 1-ąją vietą internacininėje meno parodoje Vokietijoje.

O štai šiuos simpatiškus angeliukus radome Kaziuko mugėje...

"Gyvenimas - tai tartum karnavalas" (H. Radauskas)

Gyvenimas... Kiekvienas, iš mūsų gyvenančių, gyvenimą suprantame skirtingai. Vieniems jis - tarsi akimirkos poreikių patenkinimas, kitiems - tai sunkus uždavinys, o trečiams - tai laiko tarpas, kai jautiesi laimingu. Tai - tarsi kažkas malonaus, viliojančio ar tarsi nuotykis. Paradoksalu, tačiau yra ir tokių, kurie gyvenimą laiko - gilinimąsi į savo nelaimes. Tokių žmonių klaida yra ta, kad jie į gyvenimą žiūri iš atvirkščios pusės. Jie nežino, kokią didelę įtaką gyvenimui daro malonumai. O gerai pagalvojus, kodėl gi jis neturėtų būti malonus ir viliojti? Jau seniai aišku, kad malonumas lygus malonumui. Tai kodėl gi nepasidžiaugus gyvenimo laime? Juk gyvenimas su kitais, tai tarsi didžiulis nesibaigiantis karnavalas, kurių herojai esame mes patys.

Žmogus, kuris visą laiką sukinėjasi uždarame kevale, kuris nemėgsta juokų ir laiko juos atgyvenusiais dalykais, tas labai klysta, nes juokas turi įtakos žmogaus gyvenimui ir malonumams.

O žmonės, kurie gyvena vien tik malonumais, jie gyvena tarsi kitoje erdvėje, kurioje neegzistuoja žemės trauka. Tokie žmonės daug laimi, nes jie skuba gyventi, tartum pasaulio pabaiga būtų jau šiandien popiet. Ir tai yra užkrečiama: pabendraavęs su tokiu žmogumi, pradedi galvoti, jog nieko nėra neįmanomo.

Toks jau žmogaus gyvenimas, kad jį negali vien tik malonumai lydeti. O tas, kuris mėgina vien tik sunkumus atsisijoti, malonumus palikdamas kitiems, iš tikrųjų net negyvena kaip žmogus, nes nežino tikrojo gyvenimo žavesio.

Prisipažinkime, kad kažkada būtume bet ką atidavę už linksmybes ir gyvenimo teikiamus malonumus, kad tik mūsų pilkoji kasdienybė virstų karnvalu.

Jau dabartinis gyvenimas žemėje suteikia mums galimybių ir progų būti karnavalo herojais. Tik gaila, kad mes to nepastebime ir nemokame išnaudoti progų, vedančių mus į smalsų pasaulį. Iš tiesų reikia mokėti gyventi ir elgtis, norint patirti gyvenimo malonumus.

Neužmirškime, kad gyvenimas tėra karnavalas, kuriame kiekvienas dėvime skirtingas kaukes. Juk realybėje taip ir yra. Kiekvienas dėvime ir slepiame savo tikrąjį "Aš" po paslaptinę kaukę. O kodėl? Nes mes esame įsitikinę, jog taip bus geriau: tiek savo pačių, tiek kitų atžvilgiu. Bet tai juk nėra dingstis slėptis nuo sunkumų. Atminkite, jog "kas karnavale jaučiasi karališkai, tas karališkai ir atrodo".

Tačiau, kad ir ką besakytume, kiekvienas puikiai suvokiame, kad žmogaus gyvenimas neįmanomas be sunkumų įveikimo, valios pastangų ir be uždavinių sprendimo. Tik reikia daugiau linksmybų, daugiau džiaugsmo ir viskas bus įmanoma.

Tad stenkitės, kad ateityje malonumą teiktų absoliučiai viskas, ką Jūs bedarytumėte. Ir tik tada galėsime drąsiai teigti, kad: "Mano gyvenimas tapo karnvalu, kuriame pagrindinį vaidmenį vaidinu Aš."

Linkiu Jums į pasaulį pažvelgti kitomis akimis: daugiau šypsenu, laimės ašarų ir trykštančio juoko! Tad Sėkmės Jums, Mieli Tautiečiai!

Kristina Föllmi-Bernotaitė
("Mano pamąstymai")

"Pasaulio lietuvių" leidėjas – PLB Valdyba, apsvarsčiusi daugelį galimybių, kur būtų galima toliau leisti "Pasaulio lietuvių", nutarė, kad leidyba ir redagavimas Punske yra priimtinausias sprendimas. Šis žurnalas skirtas visiems lietuviams, gyvenantiems už Lietuvos ribų, atspindi visų bendruomenių veiklą ir gyvenimą, siekius, lyg tiltas į Lietuvą. Tai leidinys, kuris jungia visus lietuvius užsienyje, kuris daugelyje mažesnių ir ne taip turtingų bendruomenių yra vienintelis pastoviai gaunamas lietuviškas periodinis leidinys. Parama "Pasaulio lietuviui" yra parama neturtingosioms bendruomenėms, Lietuvos bibliotekoms, neįstengiantiems užsiprenumeruoti leidinį skaitytojams Sibire ir kitose vietovėse. Leidėjai siekia padengti visas išlaidas užsienyje sukauptomis lėšomis ir tuo pabrėžti, kad "Pasaulio lietuvis" yra Pasaulio Lietuvių Bendruomenės leidinys. Kreipiuosi į jus prašydamas paramos. Kreipiuosi į Bendruomenes, bendruomenių organizacijas bei skaitytojus – remkite "Pasaulio lietuvių" aukomis, suraskite naujų prenumeratorių, supažindinkite su šiuo leidiniu iš Lietuvos į jūsų kraštą atvykusius naujakurius. Nors iki šiol gaunamos prenumeratos neužteko padengti leidimo ir persiuntimo išlaidų, vis dėlto nusprendėme prenumeratą sumažinti, padaryti ją vienodą siunčiant oro paštu visiems kraštams.

Atostogų išpūdžiai

Nusprendžiau šiemet ilgiau pabūti Lietuvoje ir kaip reikiant ją „pasisotinti“. Užsisakiau atgalinius bilietus lėktuvui rugpjūčio 11 dienai ir išskridau su sūnumi birželio 5 dieną (mano vyras, šveicaras, atvažiavo truputį vėliau su traukiniu). Širdis spurdėjo ir sąlo iš džiaugsmo! Išlipus Vilniuje, padvelkė gaivus Lietuvos vėjelis; išėjus į gatvę – trenkė į nosį išmetamų dujų kvapas...! Nieko nuostabaus, kai šitiek sukiužusių, plerpančių, surūdijusių, purvinų mašinų! Bet juk man tai nieko naujo... Svaigo galva... Gerai, kad patekau iš karto į mielųjų namiškių glėbį! Vis dėlto ilgesnį laiką nebuvo Lietuvoje režia akį šiukšlės, dulkės, duobėtos gatvės, pilki blokiniai namai. Po kurio laiko apsipranti ir to nebepastebi. Tik kartais iš miego pažadina girtuoklių daina, muštynių riksmas, mašinų signalizacija ar garsi muzika...

Kaip vis dėlto nuostabu vaikščioti po gimtąjį Vilnių ir stebėti, kaip jis išgražėjo! Naujos parduotuvės, kavinės, viešbučiai. Atnaujintas Gedimino prospektas su gražiais žibintais, gėlių vazonais, naujomis plytelėmis. Vis daugiau restauruojama namų senamiestyje, atsiranda skulptūrų ir paminklų, pvz. šiemet buvo pastatytas paminklas Karaliui Mindaugui. Vis daugiau išdygsta didelių, gražių nuosavų namų (ir iš kur tie žmonės pinigų ima?). O kaip malonu nueiti į parduotuves! „Maximose“, „Iki“, „Rimi“ lentynos lūžta nuo mėsų (o, šaltiena!), dešrų, žuvų (silkė!), pieno produktų (šokoladiniai sūreliai!), duonos gaminių (bandelės su varške ar aguonomis!). Ir viskas taip skanu! Negalėdavau išeiti neprisikrovusi pilnų krepšių. O pinigų už tai palikdavau dvigubai mažiau, negu Šveicarijoje. Kavinėse taip pat smagu: vėl galima ragauti

vėdarus, kugelį, cepelinus, kiaulių ausis ir kojas! Ir vėlgi pigu, lyginant su Šveicarija. Ypač gražių kavinių yra užmiesčiuose, pvz. „Belmontas“ prie Vilniaus, „HBH“ prie Palangos, „Karpynė“ prie Mažeikių: didžiulės vaikų aikštelės, viskas iš medžio, gražūs interjerai. Tik aptarnavimo kultūros dažnai dar trūksta.

Kiek laiko pabuvus Vilniuje, pradeda traukti prie jūros. Sesers vyras paskolino mašiną ir mes su visa šeima atsidūrėme Palangoje, pas mano senų laikų draugę nuosavame name. Sezonas buvo vos prasidėjęs, tai, ačiū Dievui, nebuvo daug žmonių. O gal dėl to, kad oras buvo vėsokas. Mano vyras buvo nelabai patenkintas: tai jam per šaltas vėjas, tai per mažai pramogų, tai smėlis visur byra, tai vanduo užterštas. Labiausiai jam patiko važinėti išsinuomotais dviračiais – iki pat Šventosios yra gražūs dviračių takai. Mano sūnui Lukui labiausiai patiko elektrinės mašinytės (5 minutės-5 litai!). O man labiausiai patiko žiūrėti į jūrą, grožėtis jos spalvomis, klausytis raminančio ošimo ir megzti neaiškias svajones apie „prinčą“, kuris be žodžių mane suprastų, matytų ir jaustų tą patį, ką ir aš...

Pabuvus prie jūros, norisi aplankyti ir mūsų mieląjį, su vaikystės prisiminimais susijusį kaimą. Norisi vėl mėgautis ramybe, tolimu karvių mykimu, uosti laukų ir miškų kvapą, klausytis ežero bangelių pliuskenimo. Kadangi mano tėvai nebeturi tėviškės, nusprendėme su vyru išbandyti „kaimo turizmą“. Ilgai truko, kol išsirinkome, nes pasiūla labai didelė. Tereikia „Rimi“ prekybos centre nusipirkti brošiūrą „Lietuvos kaimo turizmas“, kur aprašytos visos sąlygos, duoti telefonai. Kainos priklauso nuo patogumų: jei be – 10-15 litų, jei su patogumais – nuo 20 iki 40 litų už parą žmogui. Pabuvojome Beržore, netoli Platelių ežero ir prie Ažvinčio ežero Ignalinos rajone. Nebuvo ten labai švaru, karštas vanduo – vos drungnas, nebuvo televizoriaus, naujų baldų, naujų kilimų, naujų puodų ir indų (savininkai aiškino, kad negali nieko tokio duoti, nes bus tuojau pat išvogta). Bet užtat buvo valtytės, vandens dviračiai, ramybė ir laisvė! Taip pat šiltas ežero vanduo, pievos, pilnos laukinių gėlių ir žiogų čirškimo, grynas oras, uogos ir grybai miške, žvaigždėtas dangus tiesiai virš galvos. Ir ta begalinė erdvė! Visa tai, ko čia pasigendu! Mano sūnus buvo laimingas kaime.

Vilija Bischoff

Spalio 25 d. Zūriche vyko UNICEF organizuotas projektas „Kinderstimmen aus aller Welt“. Susirinkę vaikai atstovavo net 172 tautoms. Mūsų Bendruomenė taipogi siuntė 2 atstovus. Tai Ieva Žuklytė ir Raimondas Lindzius.

Š.m. liepos 1 – 5 dienomis Šveicarijoje lankėsi Biržų rajono Tatulos ekologinio ūkio ūkininkai.

Dėkojame Kristinai Kūng, priėmusiai ir supažindinusiai šią grupę su savo biodinaminiu ūkiu.

Šveicarija

Iš Šveicarijos išsivežu lietuvišką šilumą. Cepelinų, vėdarų ir kugelio kvapą. Dar išsivežu vasario 16-osios šakočio (kuris kaip ta varlė keliauninkė sugebėjo daugelyje valstybių sostinių pabuvoti, kol atsirado ant lietuvių stalo Šveicarijoje) skonį. Ir dar pasiimu tą jaudulį, kuris kyla, kai keliamos vėliavos įvairių švenčių proga.

Dievaži, lietuviai Šveicarijoje nuostabūs! Artėjančių Kalėdų ir Naujųjų metų proga palinkėčiau tik tokiais ir likti.

Šie - lyg maža nusiramino salelė: širdy šilta, gera, gražu palieka.

Šveicarijoje išmokau būti stipri. Juokauju, kad kilometro storio odą užsiauginau. Važiavau kaip viena talentingiausių pabaltijo valstybių studentė. Net nesitikėjau, kad be mokslų reikės dar pildyti šūsnis popierių ir perprasti šveicarišką biurokratizmą. Visai nereikalinga, kai atvažiuoji mokytis tik metus, neieškai potencialaus vyro ir nenori papildyti imigrantų gretų.

Patys šveicarai priimdavo pakankamai šiltai ir palankiai.

Mano išsilavinimas geras, sakydavo jie, tad elgdavosi labai pagarbiai. Apie Lietuvą jie irgi pakankamai gerai informuoti. Vienas šveicaras netgi dabar tebesiunčia laikraščių iškarpas, kur yra paminėta Lietuva, o mokymosi įstaigos (Europainstitut) vadovas kartas nuo karto mano 'pašto dėžutėje' palikdavo žinutes apie Lietuvą. Savo ruožtu padovanojau dvi reprezentacines knygas apie Lietuvą, vaišindavau lietuviškais saldainiais ir obuolių sūriu. Niša rinkoje atrasta, belieka tik importuoti... ☺

Persikrausčiau į Prancūziją, į Europos Tarybą. Tai yra seniausia Europos politinė tarpvyriausybė organizacija, įkurta 1949 metais. Po II-ojo pasaulinio karo buvo siekiama įtvirtinti, kad karas nekiltų vėlei. Dabar plačiuosiuose visuomenės sluoksniuose labiausiai žinoma dėl Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių konvencijos, kuri yra vadinama sėkmingiausia iš jos priimtų 150 tarptautinių konvencijų.

Atsivėrė visai kitoks pasaulis. Be galo žavus ir ypatingas. Nuo pirmosios dienos stažuotės vadovė surinko būrį kolegų ir pasikvietė kavos. Buvau labai nustebinta šiltu priėmimu, nes nežinojau, kas manęs laukia. Visi lyg susitarę sakydavo jaustis kaip namie, tad taip gerai pasijaučiau nuo pirmųjų dienų.

Ypatingai džiaugiuosi išgyvendama istorinį momentą. Šiuo metu ruošiamės kompaktinį diską su Europos himno variacijomis. Europos himnu 1972 metais buvo pasirinkta Bethoveno *Devintosios Simfonijos* melodija "Odė džiaugsmui". Pats Beethovenas pašventė trisdešimt metų sukurti melodiją to paties pavadinimo Šilerio eilėms, parašytoms 1786 metais. Deja, Ministrų Komitetas – sprendžiamasis Europos Tarybos organas – pasirinko himną be žodžių...

Kompaktinį diską žadama pristatyti sausio mėn. vyksiančioje Parlamentinėje Asamblėjoje.

Iš Prancūzijos

Saulė Voluckytė

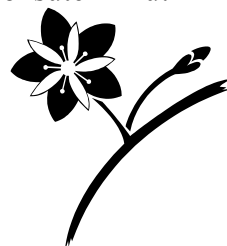
CIURICHE ATIDARYTAS LIETUVOS KONSULATAS

Spalio 28 d. Ciuriche atidarytas Lietuvos Respublikos konsulas, kuriam vadovauti paskirtas ekonomisto išsilavinimą turintis Šveicarijos verslininkas **Martin V. Huber**. Naujasis Lietuvos Garbės konsulas Šveicarijoje šiuo metu vadovauja kompanijai, teikiančiai konsultacijas Vidurio ir Rytų Europos šalims verslo vystymo projektų klausimais. Iki paskyrimo LR Garbės konsulas Martin V. Huber daugiau kaip 3 metus aktyviai dirbo, skatindamas Šveicarijos verslo kompanijų ir verslininkų įsikūrimą Lietuvoje. LR konsulato atidaryme dalyvavo Šveicarijos Konfederacijos Užsienio reikalų departamentas, Šveicarijos Federalinės, Ciuricho kantono ir miesto valdžios atstovai, Ciuricho konsulinio korpuso, Šveicarijos bankų ir verslo atstovai bei Lietuvos bendruomenės Šveicarijoje nariai. Ciurichas yra didžiausias Šveicarijos miestas, biznio ir verslo sostinė. Lietuvos Respublika tarpukario laikotarpiu Ciuriche turėjo veikiantį Lietuvos Generalinį konsulatą.

Sveikiname

Gražiną Staniūtę – Hagopian su sėkmingu Ciuricho Universiteto užbaigimu ir mokslinio laipsnio Lic.Phil.I (humanitarinės pakraipos) laipsnio suteikimu!

LR GENERALINIO KONSULATO SKILTIS

Mielieji “Šveicarijos lietuvių žinių” skaitytojai!!!

Dėkodami Šveicarijos lietuvių bendruomenei už galimybę kreiptis į visus mūsų tautiečius pasinaudojant Jūsų leidžiamu laikraščiu, norėtume informuoti apie tai, kad iš visų gaunamų paklausimų stengėmės atrinkti labiausiai pasitaikančius klausimus, kurie rūpi besikreipiantiems į generalinį konsulatą mūsų kolegoms.

Pilietybės klausimai

Labai padažnėjo piliečių klausimų dėl dvigubos pilietybės, kai turint vienos šalies pilietybę yra įgyjama kitos šalies pilietybė.

Lietuvos Respublikos Seimo 2002 09 17d. priimtame ir nuo 2003 01 01d. įsigaliojusiame LR pilietybės įstatymo 18 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad Lietuvos Respublikos pilietybės netenkama:

1. atsisakius Lietuvos Respublikos pilietybės,
2. įgijus kitos valstybės pilietybę,
3. Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių numatytais pagrindais.

Ten pat numatyta, kad šio straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad Pilietybės įstatymo 18 straipsnio 1 dalies 2 punktas netaikomas, t.y. įgijus kitos valstybės pilietybę, LR pilietybė paliekama:

asmenims, iki 1940m. birželio 15d. turėjusiems LR pilietybę, jų vaikams, vaikaičiams ar provaikaičiams(jei šie asmenys, jų vaikai, vaikaičiai ar provaikaičiai neregistruojami), lietuvių kilmės asmenims, kurių tėvai ar seneliai arba vienas iš tėvų ar senelių yra ar buvo lietuviai ir pats asmuo pripažįsta save lietuviu.

Šiuose punktuose išvardinti asmenys, kurie įgijo kitos valstybės pilietybę, kreipiasi su prašymu palikti Lietuvos respublikos pilietybę.

Asmenys iki 1940-06-15d. turėję LR pilietybę ar jų palikuonys pateikia:

1. laisvos formos prašymą palikti Lietuvos Respublikos pilietybę,
2. užsienio valstybės piliečio pasą ar kitą tos valstybės pilietybės įgijimą patvirtinantį dokumentą arba jų nuorašus.
3. LR pilietybę patvirtinantį dokumentą arba jo nuorašą,
4. Dokumentus, įrodančius iki 1940-06-15d. turėtą Lietuvos pilietybę, arba jų nuorašus.
5. Giminytės ryši patvirtinančius dokumentus, jei dėl pilietybės kreipiasi asmens, turėjusio pilietybę iki 1940-06-15d. vaikas, vaikaičiai ar provaikaičiai.

Lietuvių kilmės asmenys be šių dokumentų dar pateikia laisvos formos pareiškimą, kad asmuo save pripažįsta lietuviu.

Gyvenamosios vietos deklaracija

Primerkiant, kad pagal 2003m. sausio 1d. Lietuvoje įsigaliojusį Gyvenamosios vietos deklaravimo įstatymą, Lietuvos Respublikos piliečiai, išvykstantys į užsienio valstybes ilgesniam kaip šešerių mėnesių laikotarpiui, privalo deklaruoti išvykimą. Jūsų deklaracija persiunčiama migracijos tarnybai, kurios aptarnaujamoje teritorijoje Jūs buvote deklaruoję gyvenamąją vietą Lietuvoje, ir ši tarnyba įveda duomenis į Lietuvos Respublikos gyventojų registrą apie Jūsų išvykimą iš Lietuvos Respublikos. LR piliečiai, nesantys įrašyti į Lietuvos Respublikos gyventojų registrą, susiduria su nemažai keblumų, todėl maloniai rekomenduotume atlikti šią registraciją, išvykstant ilgesniam laikui iš Lietuvos, o nesant galimybių Lietuvoje, atsiųsti generaliniam konsulatui užpildytą deklaracijos formą (ją galima rasti internete www.vrm.lt poskyryje “gyvenamosios vietos deklaracija”) ir savo paso kopiją, ir mes sutvarkysime už Jus visus formalumus.

Paso keitimas

Pasas gali būti keičiamas dėl santuokos sudarymo, sugadinimo, pasibaigus puslapiams, jį praradus, pasibaigus galiojimo laikui arba įgyjamas pirmą kartą gimus arba įgyjant pilietybę.

Dažniausiai kreipiasi LR pilietės, norinčios pakeisti pasą dėl santuokos sudarymo. Primerkiant, kad pristatant visus dokumentus pasui keisti nebūtina gražinti turimo LR paso, tačiau būtina pateikti jo kopiją, toliau iki bus pagamintas naujas pasas, naudojantis senuoju dokumentu. Piliečiui išduodant naująją pasą, senasis pasas yra sugadinamas, tačiau piliečio pageidavimu gali būti paliekamas atminčiai.

Visi generaliniam konsulatui pateikiami Šveicarijoje išduoti dokumentai (leidimas gyventi Šveicarijoje, sutuoktinio užsienietiškas pasas, santuokos liudijimas, vaiko gimimo liudijimas ir pan.) turi būti išversti į lietuvių kalbą. Konsulate gauti dokumentai yra patvirtinami nustatyta tvarka (tvirtinamas nuorašo tikrumas), vertėjos (kol kas žinome 2 Šveicarijoje prisiekusias Lietuvos vertėjas) parašo tikrumas ir prieš išsiunčiant į Lietuvą dokumentas yra legalizuojamas.

Užsienyje sudaryta santuoka Lietuvoje yra apskaitoma iš naujo, t.y. išduodant lietuviškąją santuokos liudijimą, o tik vėliau gaminamas naujasis pasas.

Tai užima papildomą laiką, todėl iš anksto atsiprašome visų kolegų, kurie laukia naujojo paso kartais ilgiau nei porą mėnesių. Tai visiškai nepriklauso nuo paties generalinio konsulato, o nuo dokumentų užsilaikymo Lietuvoje ir jų kelionės trukmės į Ženevą diplomatinio pašto. Pasą taip pat įmanoma pasikeisti Lietuvoje, tačiau būtina turėti visus Šveicarijoje išduotus dokumentus su vertimais į lietuvių kalbą ir patvirtintais arba generalinio konsulato Ženevoje arba kantonu, kuriame gyvenate "Apostile". Maloniai prašytume nurodyti visus atvejus, kai tam tikri kantonai nesutinka tvirtinti šių dokumentų kantonu spaustu "Apostile", motyvuodami tuo, kad to neatlieka. Tai netiesa - visi Šveicarijos konfederacijos kantonai privalo atlikti šią procedūrą piliečio pageidavimu.

Praradus pasą, pilietis privalo nedelsiant informuoti generalinį konsulatą laisvos formos raštišku pranešimu, nurodant dokumento duomenis (numerį, jeigu žino, išdavimo datą, ir išdavusią įstaigą), savo duomenis ir tuos, kurie buvo įrašyti prarastame dokumente. Tik tada, gavęs iš konsulato informaciją, LR Migracijos departamentas prarastą pasą skelbia negaliojančiu.

Prašymą dėl paso išdavimo nepilnamečiams pateikia vienas iš tėvų (įtėvių) ar globėjas (rūpintojas). Jei nepilnamečiui yra sukakę 16 metų, jis gali pats pateikti prašymą, tačiau kartu pateikia vieno iš tėvų (įtėvių) laisvos formos prašymą išduoti ar pakeisti jam pasą.

Lietuvos narystė žaliosios kortos sistemoje

Nuo š.m. spalio 15d. pagaliau Lietuva tapo oficialia sistemos dalyve. Narystė sistemoje leidžia tarptautinį transporto priemonės privalomojo draudimo liudijimą (žaliąją kortą) įsigijusiems Lietuvos vairuotojams keliauti per visas šiai sistemai priklausančias valstybes, kurios su Lietuvos Biuru pasirašė dvišales sutartis (tame tarpe ir Šveicariją), taip pat tų valstybių vairuotojams vykti į Lietuvą, turint ne Lietuvoje įgytą žaliąją kortą.

Generalinis konsulas Ženevoje yra pasiruošęs padėti ir atsakyti į visus piliečiams kylančius klausimus:

Mūsų adresas kol kas išlieka tas pats:

18, ave du Bouchet, 1209 Geneve

tel. 022 734 5101, fax 022 734 5070

Mobilusis budintis telefonas 079 774 8345, elektroninis paštas - epetrikas@gkb.com

Su pagarba,

Erikas Petrikas

Generalinis konsulas

2003.11.12

Lietuvos Respublikos Vyriausybė

Šveicarijos Lietuvių bendruomenę š.m. vasarą pasiekė džiugi žinia apie tai, kad Liepos 6-osios - Valstybės (Lietuvos Karaliaus Mindaugo karūnavimo) dienos proga už nuopelnus Lietuvos Respublikai ir už pagalbą integruojantis į transatlantines ir europines struktūras Lietuvos Respublikos prezidentas Vytauto Didžiojo ordino Riterio kryžiumi apdovanojo ilgametį Lietuvių bendruomenės Šveicarijoje kapelioną, profesorių daktarą **Joną Juraitį**.

Kunigas Jonas Juraitis, daugiau kaip prieš 50 metų pradėjęs vadovauti Pasaulio lietuvių bendruomenės Šveicarijo skyriaus sielovadai, aktyviai pasireiškė visose Lietuvos išlaisvinimo akcijose. Nežiūrint didelio užimtumo dirbant kunigų seminarijoje, aktyviai dalyvavo ne tik lietuvių bendruomenės veikloje, bet ir skaitė paskaitas Europos lietuvių studijų savaitėse. Atgavus Nepriklausomybę, profesorius J. Juraitis net 10 metų dėstė filosofiją Kauno Vytauto Didžiojo universitete, Kauno ir Vilniaus kunigų seminarijose. Kunigui J. Juraičiui negalint atvykti liepos 6d. iškilinėms į Lietuvą, Valstybės apdovanojimą - Vytauto Didžiojo ordino Riterio kryžių š.m. spalio 27d. Berne profesoriumi įteikė LR generalinis konsulas E. Petrikas.

DĖKOJAME

Visiems sąžiningai ir laiku susimokėjusiems Bendruomenės nario mokestį.

Dėkojame visiems, parėmusiems mūsų laikraštį:

J. Caspersen 50Fr.

J. Meier Sakalauskaitei 100FR.

V. Bružaitėi 20Fr.

Kun. J. Juraičiui 100Fr.

J. Kaestli-Augevičiūtei 20Fr.

SVEIKINAME

Dainių Perednį, Algirdą Žiogą, Indrę Globytę ir Vaidą Bružaitę sukūrusius šeimas.

Dianą Landgraf su sūnelio Vincento bei Margaritą Wastl su dukrelės Gretos gimimu.

Dailininkę Augeniją Thormann 50 gimtadienio proga.

Jurgį Steponavičių 80-mečio proga.

Seselę Bronę Skurskis 90-ojo Jubiliejaus proga

Atsisveikiname ir linkime geros kloties išvykusiems Dainiui Peredniui bei Rasai Pauliukaitei.

Skelbimai

Penktadieniniai susitikimai vyksta mėnesio paskutinį penktadienį Ciūriche, restorane „Fallender Brunnenhof“, Wehntalerstrasse 98, Zürich/Oerlikon.

Vasario 16-osios minėjimas įvyks 2004 metų vasario 29 dieną (sekmadienį)

Ciūriche/Seebach. Išsamesnė informacija vėliau.

Atostogos Lietuvoje

Aš ir mano šeima gyvename gražiam gamtos kampelyje, tuo ir norime pasidalinti su svečiais, parodyti natūralią gamtą. Kviečiame apsilankyti. Jeigu patiks, tai ir pailsėti keletą dienų.

Iki pasimatymo, su pagarba Kęstutis Kazlauskas

Daugiau apie mūsų sodybą: www.turizmas.tinkle.lt

Mieli tautiečiai!

Primername visiems tiems, kurie dar nespėjo parašyti apie save į knygą „Šveicarijos lietuviai“, dar turite galimybę tai padaryti iki 2003m. gruodžio 31d. (medžiagą siųsti Janinai Vaitkevičienei).

Reikalingi adresai

Interneto puslapis www.lietuviai.ch

Konsulatas Ženevoje:

Mission permanente de la Lithuanie

18, av. du Bouchet, 1209 Geneve, Suisse

el.paštas: mission.lithuania@ties.itu.ch

Tel. : +41 22 734 51 01 fax : +41 22 734 50 70

ŠLB pirmininkė: Janina Vaitkevičienė, janina@bluewin.ch arba 01/ 310 15 59

ŠLB sekretorė: Diana Brunner, baltija@bluewin.ch arba 056/ 611 18 40

Ši „ŠLŽ“ numerį išleido D. Brunner. Medžiagą surinko J. Vaitkevičienė ir D. Brunner. Stilistė - korektorė D. Kallen.

Pasiūlymus ir pageidavimus siųsti adresu: Birutė Gujer, Furkastrasse 15, 8048 Zürich, birute@bluewin.ch arba Dianai Brunner,

Brüggliacher 4, 5619 Büttikon, baltija@bluewin.ch

Kviečiame aktyviai bendradarbiauti: pareikšti savo nuomonę, pastabas, rašyti informacijas, straipsnius, eilėraščius, siųsti savo piešinius. Spausdinama medžiaga nebūtinai atstovaus ŠLB nuomonei. Jei naudositės laikraščio informacija, maloniai prašome nurodyti šaltinį ir atsiųsti mums vieną leidinio egzempliorių.

Būtume labai dėkingi už aukas laikraščiui, kurias galite siųsti į Bendruomenės sąskaitą (visų aukotojų pavardes skelbsime laikraštyje):

Zürcher Kantonalbank, 8010 Zürich

3428-1.134367.8 728 Litauische Gemeinschaft 8050 Zürich, su priedu: „ŠLB žinioms“.